

Soạn bài: Tự do (P.Ê-luy-a)

Hướng dẫn Soạn bài: Tự do (P.Ê-luy-a)

Câu 1: Tìm hiểu tứ thơ và chủ đề tác phẩm

Đoạn trích có lược bớt một số khổ thơ, còn 12 khổ và dòng cuối. 11 khổ thơ có điệp câu thơ "tôi viết tên em" ở cuối mỗi khổ. Riêng khổ cuối cùng, câu thơ cuối được thay thế bằng:

*Để gọi tên em
TỰ DO.*

Tự do được hóa thân thành "em", người thân yêu nhất. Cảm xúc hướng về tự do rất tha thiết. Nhà thơ viết tên tự do lên khắp mọi nơi hay đó chính là quyết tâm hành động hướng tới TỰ DO, giành và bảo vệ Tự Do. Nhà thơ sẵn sàng bắt đầu lại cuộc đời để được gắn bó với Tự Do.

- Chủ đề: Bài thơ thể hiện tình yêu tha thiết đối với tự do của tác giả.

Câu 2:

- Cách lập từ theo kiểu xoáy tròn "trên – trên".
 - + Tạo nhạc điệu nốt nhấn cho bài thơ.
 - + Là cách thức tối ưu để tác giả bày tỏ tình yêu của mình với tự do.
- Giới từ "trên" là giới từ báo hiệu trạng ngữ chỉ địa điểm:
 - + Giới từ "trên" xuất hiện nhiều lần trải dài liên tiếp trong toàn bộ bài thơ.
 - + Địa điểm mang tính cụ thể, hữu hình: trang vở, bàn học, đất cát, tuyết, mũ áo vua quan...
 - + Địa điểm mang tính trừu tượng: thời thơ ấu, điều huyền diệu đêm đêm, các mùa, những mảnh trời trong xanh, những khoảnh khắc hùng đồng...

Tự do không chỉ được gắn với những vật cụ thể đang hiện hữu mà hiện diện trong mọi không gian mà "tôi" chiếm lĩnh ngự trị. Nó hiện diện trong giấc mơ, trong trí tượng tượng, trong hồi ức và trong tất cả những gì không thể cảm nhận bằng trực giác thông thường.

Câu 3:

- Giới từ "trên" thể hiện cả không gian và thời gian:

<http://vietjack.com/>

Trang chia sẻ các bài học online miễn phí

- + Chỉ địa điểm – không gian (tôi viết Tự Do ở đâu, vào đâu)
 - + Chỉ thời gian (tôi viết Tự Do khi nào)
 - Cách thức liên tưởng: Hình ảnh trong các khổ thơ thể hiện sự liên tưởng ngẫu hứng (Tự Do được viết mọi nơi, mọi lúc):
 - + Viết tên em - Tự Do lên những vật cụ thể, hữu hình.
 - + Viết tên em – Tự Do lên những cái trừu tượng, vô hình.
- > Khát vọng Tự Do hoá thân khắp không gian, xuyên suốt thời gian, hiện hữu trong cuộc đời mỗi con người.

Câu 4:

"*Tôi viết tên em*" khi đang tuổi ấu thơ, ban đêm, ban ngày, lúc hừng đông, lúc đêm tối, khi ở ngoài đại dương mênh mông hay trên núi cao hiểm trở, lúc bão giông hay khi bình yên ...

Dù ở nét nghĩa nào thì "tôi" đều biểu hiện tự do cháy bỏng, mãnh liệt. "Tôi" đã bị thu phục hoàn toàn bởi "em". "Em" (tự do) đã ngự trị "tôi", chiếm trọn không gian của "tôi", chiếm hết thời gian của "tôi" và suy nghĩ hành động của "tôi" luôn hướng về "em".

Với cấu trúc và sự suy luận như vậy, bài thơ giống như lời của một bản trường ca, một khúc hát dài ca ngợi và kêu gọi tự do.

Đặt trong hoàn cảnh nước Pháp bị phát xít Đức xâm lược, nhân dân bị mất tự do, tác phẩm trở thành bài Thánh ca, kêu gọi nhân dân Pháp đấu tranh vì tự do giải phóng đất nước.